

zon warm door onze groen linnen tentbedekking. In een oogenblik waren wij buiten om den hemel te beschouwen, die buitengewoon helder en wolkeloos was. In het Westen strekte zich de blinkende kustlijn uit, de zon schitterde in de sneeuw aan onze voeten en geen windje verstoorde de rust rondom. Het was een prachtige morgen, maar wij bleven niet stilstaan om hem te bewonderen, wij hadden gewichtiger bezigheden. Wij waren spoedig weer in de tent en snoven de geuren op, die uit den pot, die boven het vuur hing, opwalmden. Toen het ontbijt klaar was, hadden wij elk een pannetje voor ons, waarin beschuit en walruslever lag, gebakken in spekvet. Het was in een oogenblik op, met een lepel jam toe, maar wij hadden een gevoel van voldaanheid, als wij in weken niet gehad hadden en maakten onze toebereidselen om optebreken met een vroolijk hart."

Toen gingen zij op weg en hadden een bijzonder gelukkigen tocht en legden den grootsten afstand af, dien zij nog hadden kunnen afleggen. Zij lunchten met cacao en een heele beschuit en jam en om acht uur dertig begon de echte feestviering met een plumpudding zoo groot als een cricketbal, versierd met een verkreukeld takje nage-maakte hulst. Het weer bleef warm en zonnig en dien avond werd niet over honger en over voedsel gesproken en gingen zij ter ruste zonder hun gordelriem te hebben aangetrokken.

HYACINTH OP GLAS.

Een hemelsblauwe hyacinth
bloeit op zijn ronde glas
zoo blij en zoo parmantig, of
het volop lente was.

Er hangt een wolkje om hem heen
van fijne pepergeur.
Zeg, blauwe vroeg-op, staat misschien
het voorjaar voor de deur?

Of denk je, dat het zòmer wordt?
Dát lijkt wel nergens naar!
Het is nog in den kouden tijd
van Kerstmis tot Nieuwjaar!

En 't eenig stukje lente, dat
je hartje-winter vindt,
is slechts die bloem op 't bolle glas:
de blauwe hyacinth.

C. WILKESHUIS.